

Näin koulutat lohikäärmeesi 3 – Elokuva-arvostelu

Kävin tuossa pari viikkoa taaksepäin katsomassa *DreamWorks Animation* -studion tuoreimman elokuvan, *Näin koulutat lohikäärmeesi* -trilogian viimeisen osan; *Näin koulutat lohikäärmeesi 3 (How to Train Your Dragon 3: The Hidden World)*, jonka on ohjannut Dean DeBlois. Muistan katsoneeni elokuvan trailerin jo ennen vuoden vaihdetta ihailleen sen upeaa animaatiota, nauraen sen vitseille ja muuten innostuen elokuvasta. Mutta onko elokuva niin hyvä kuin miltä se näyttää?

Näin koulutat lohikäärmeesi 3 sijoittuu vuoden eteenpäin *Näin koulutat lohikäärmeesi* -trilogian toisesta osasta. Elokuvan päähenkilö Hikotus ystävineen ovat pelastustehtävällä vapauttamassa napattuja lohikäärmeitä ja viedäkseen ne turvaan heidän kotikyläänsä Berkiin. Jatkuva lohikäärmeiden tuominen kylään on johtanut lohikäärmekannan paisumiseen, jonka vuoksi Hikotus ottaa tehtäväkseen etsiä lohikäärmeiden paratiisin Piilotetun Maailman, josta hänen jo edesmennyt isänsä kertoi tarinoita hänelle. Sillä välin elokuvan antagonistti, Grimmel vapauttaa nappaamansa lohikäärmeen, valkoisen yön raivon, jonka toinen päähahmo Astrid myöhemmin nimeää Valkearaivoksi, pyydystääkseen ja tappaakseen Hampaattoman, Hikotuksen yön raivon.

Animaation korkean tason pystyi jo näkemään elokuvan trailerista, toisin sanoen se ei todellakaan pettänyt. *Näin koulutat lohikäärmeesi 3* on äärimmäisen kaunis visuaalisesti koko elokuvan läpi. Pidin erityisesti eri ympäristöjen, hahmojen hiusten ja ilmeiden ja tietysti lohikäärmeiden animaatioista. Ympäristöt ja niiden eri elementit, kuten kasvit, sora ja puut, näyttävät häkellyttävän realistisilta. Hahmot ja lohikäärmeet ovat eloisia liikkeillään ja

ilmeillään, kuten voi olettaakin.

Henkilöhahmojen uudet ulkonäöt ovat kauniita, ja tykkäsin erityisesti heidän lohikäärmeennahkaisista haarniskoista kaikkine yksityiskohtineen. Kuitenkin yhden lohikäärmeen ulkonäön kanssa minulla oli ongelma. Miksi Valkearaivo on valkoinen? Valkearaivonhan pitäisi olla naaraspuolinen yönraivo lajiltaan? Yönraivo on musta, jotta se ei erottuisi tähtitaivaan joukosta yöllä ja sen olisi helpompi saalistaa. Joten miksi tämä yksilö on valkoinen? No sehän voisi olla täysin eri laji. Mutta miksi se sitten näyttää vartaloltaan samalta kuin yönraivo? Ainakin se osaa suojata itsensä... muuttamalla näkymättömäksi tulessa? No ainakin Valkearaivon designissa on se hyvä puoli, että sen sirosta pienestä rakenteesta erottaa selvästi sen olevan naaras.

Elokuvan juoni on hyvin simppeleä. Melkeinpä niin simppeleä, että se on lainannut monta eri tarinaelementtiä itseään edeltävistä osista – paitsi, että tähän osaan on ahdettu liian nopeasti kehittyvä rakkaustarina mukaan. Kohtaus, jossa Hikotus ja Astrid löytävät Piilotetun Maailman, tuntuu hyvin samanlaiselta verrattuna ensimmäisen *Näin koulutat lohikäärmeesi* -elokuvan kohtaukseen, jossa Hikotus ja Astrid löytävät lohikäärmeiden pesän.

Tällaiset samankaltaisuudet voivat olla tarkoituksellakin viittauksena trilogian muihin osiin ja siihen, miten viikinkien aika ja maailma on elokuvissa muuttunut, esimerkiksi toisessa *Näin koulutat lohikäärmeesi 3* -elokuvan kohtauksessa, jossa Hampaaton tapaa Valkearaivon. Hampaaton yrittää epätoivoisesti saada Valkearaivon huomion epäonnistuen, kunnes hän nostaa puunoksan maasta, ja alkaa piirtämään Valkearaivon kuvaa hiekkaan. Näin kävi myös trilogian ensimmäisessä osassa, jossa Hampaaton ystävystyi Hikotuksen kanssa piirtämällä tämän kuvan hiekkaan. Hampaattoman ja Valkearaivon liian nopeaa ystävystymistä lukuun ottamatta käsikirjoitus oli hyvä ja juoni edistyi hyvällä nopeudella. Vitsit olivat hauskoja ja dialogi ja

musiikki kohtauksiin sopivaa.

Suurin osa hahmoista ovat kaiken kaikkiaan hyvin-kirjoitettuja ja hauskoja. No ainakin se kolmasosa. Hikotus, Astrid, Hampaaton ja Valkearaivo ovat selvästi elokuvan keskipisteenä. Kaikki muut sivuhenkilöt ovat elokuvassa vain komediallisista syistä. Olisin toivonut, että edes Hikotuksen kauan sitten kadonnut äiti Valka olisi saanut vähän isomman roolin elokuvassa, kun vain olla komedian ytimenä Limalotjan ihastuksena. Limalotjasta puheen ollen... miksi hän on ihastunut Hikotuksen äitiin? Saihan siitä ihan hauskoja vitsejä, sivumakuna siitä tuli kyllä epämukava tunne. Lisäksi elokuvan vihollisella Grimmelillä oli mielestäni heikot motiivit, jotka tekivät hänestä niin unohdettavan, että en edes muistanut hänen nimeään, kun vasta silloin kun aloin kirjoittamaan tätä arvostelua.

Nyt kun olen nähnyt tämän elokuvan, minun täytyy sanoa, että se taisi juuri jäädä alle odotuksieni. Silti pidin elokuvasta aika paljonkin. Tyrmistyttävää animaatiota hauskojen vitsien ja rakastettujen hahmojen kanssa. Harmi vain, että elokuvan traileri paljasti melkeinpä koko elokuvan juonen, ei onneksi loppua. *Näin koulutat lohikäärmeesi 3* on hyvä lopetus *Näin koulutat lohikäärmeesi* -trilogialle, ja suosittelen sitä kaikille animaation, elokuvien, hyvien tarinoiden ja, ennen kaikkea, *Näin koulutat lohikäärmeesi* -faneille.